

Plenarhandling

B9-0059/2024

12.1.2024

FÖRSLAG TILL RESOLUTION

till följd av ett uttalande av kommissionen

i enlighet med artikel 132.2 i arbetsordningen

om översynen av Europeiska arbetsmyndighetens mandat
(2023/2866(RSP))

Dragos Pîslaru

för utskottet för sysselsättning och sociala frågor

B9-0059/2023

**Europaparlamentets resolution om översynen av Europeiska arbetsmyndighetens mandat
(2023/2866(RSP))**

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som högtidligen proklamerades av parlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017,
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 4 mars 2021 *Handlingsplan för den europeiska pelaren för sociala rättigheter* (COM(2021)0102),
- med beaktande av Europeiska rådets Portoförklaring av den 8 maj 2021,
- med beaktande av sin resolution av den 11 maj 2023 om färdplanen för ett socialt Europa: två år efter det sociala toppmötet i Porto¹,
- med beaktande av sin resolution av den 14 januari 2014 om yrkesinspektioner för att förbättra arbetsförhållandena i Europa²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149 av den 20 juni 2019 om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten, om ändring av förordningarna (EG) nr 883/2004, (EU) nr 492/2011 och (EU) 2016/589 och om upphävande av beslut (EU) 2016/344³,
- med beaktande av kommissionens förslag av den 13 mars 2018 till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (COM(2018)0131) och av den åtföljande konsekvensbedömningen (SWD(2018)0068),
- med beaktande av Europeiska arbetsmyndighetens konsoliderade årliga verksamhetsrapporter för 2019, 2020, 2021 och 2022,
- med beaktande av sin resolution av den 19 juni 2020 om europeiskt skydd av gränsöverskridande arbetare och säsongarbetare i samband med covid-19-krisen⁴,
- med beaktande av artikel 45.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, som anger att fri rörlighet ”ska innebära att all diskriminering av arbetstagare från medlemsstaterna på grund av nationalitet ska avskaffas vad gäller anställning, lön och övriga arbets- och anställningsvillkor”,
- med beaktande av artikel 132.2 i arbetsordningen,

¹ EUT C, C/2023/1072, 15.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/1072/oj>.

² EUT C 482, 23.12.2016, s. 31.

³ EUT L 186, 11.7.2019, s. 21.

⁴ EUT C 362, 8.9.2021, s. 82.

- med beaktande av förslaget till resolution från utskottet för sysselsättning och sociala frågor, och av följande skäl:
- A. År 2021 bodde cirka 10 miljoner EU-medborgare i arbetsför ålder i en annan medlemsstat⁵. Antalet tredjelandsmedborgare som bor och arbetar i EU har ökat på senare år. År 2022 hade 9,93 miljoner tredjelandsmedborgare anställning på EU:s arbetsmarknad, vilket motsvarar 5,1 % av den totala befolkningen i arbetsför ålder⁶. Arbetstagare från tredjeländer omfattas ännu inte av Europeiska arbetsmyndighetens verksamhetsområde, även om deras problem när det gäller arbetskraftens rörlighet och arbetsvillkor ofta liknar dem som EU-arbetstagare har.
 - B. Den fria rörligheten för arbetstagare och friheten att tillhandahålla tjänster är två av EU:s fyra grundläggande friheter. Dessa friheter är nödvändiga för att den inre marknaden ska fungera väl. De hör till de viktigaste framstegen i EU:s integrationsprocess.
 - C. Arbetstagarnas rörlighet kan hämmas av otillräcklig samordning mellan de sociala trygghetssystemen i medlemsstaterna. Problem som påverkar möjligheten att överföra rättigheter och sociala förmåner på området social trygghet kan avskräcka arbetstagare som överväger att arbeta i en annan medlemsstat.
 - D. Parlamentet har upprepade gånger efterlyst införande av ett EU-omfattande socialförsäkringsnummer för att göra det möjligt att enkelt identifiera arbetstagare samt deras anställningsform och socialförsäkringsrättigheter.
 - E. Rörlighet för arbetskraften främjar den ekonomiska tillväxten och gynnar EU som helhet genom att balansera tillgången och efterfrågan på arbetskraft. Rörlighet för arbetskraften kan också leda till dåliga arbetsvillkor och utnyttjande av mobila arbetstagare genom missbruk och kringgående av befintliga lagar eller genom att arbetstagarna saknar information om sina rättigheter och eventuella tillämpliga kollektivavtal.
 - F. Att säkerställa rättvis rörlighet och rättvis konkurrens på grundval av icke-diskriminering och principen om lika lön för lika arbete är fortfarande en utmaning till följd av de 27 olika arbetsmarknadssystemen med nationella bestämmelser och nationell praxis. Unionslagstiftningen om arbetstagares rättigheter och sociala rättigheter måste genomföras och verkställas i alla medlemsstater samt i gränsöverskridande situationer. Europeiska arbetsmyndigheten bör också uppmuntra användning av innovativa metoder för ett effektivt gränsöverskridande samarbete samt insamling, analys och informationsutbyte. Det saknas tillräckliga stödtjänster för mobila arbetstagare, särskilt för tredjelandsmedborgare, såsom juridisk, social och psykologisk rådgivning.
 - G. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter, som proklamerades i Göteborg 2017, innehåller 20 principer och inrättar ett socialt regelverk för ett starkt, socialt Europa som

⁵ Kommissionens årsrapport för 2022 om arbetskraftens rörlighet inom EU, generaldirektoratet för sysselsättning, socialpolitik och inkludering, 2022.

⁶ Kommissionens statistik om invandringen till EU, maj 2023.

är rättvist och inkluderande. Lika rättigheter och möjligheter, tillträde till arbetsmarknaden, rättvisa arbetsvillkor, socialt skydd, inkludering och autonomi för arbetsmarknadens parter är några av EU:s fördragsstadgade hörnstenar.

- H. Nationella tillsynsmyndigheter, till exempel yrkesinspektioner och socialförsäkringsinspektioner, liksom arbetsmarknadsparter som deltar i yrkesinspektioner och socialförsäkringsinspektioner har inte alltid de resurser som krävs och har därför svårt att se till att nationell lagstiftning och EU-rätten verkligen efterlevs, särskilt i gränsöverskridande situationer. Faktisk efterlevnad kräver tillräckliga resurser och ett strukturerat samarbete samt regelbundet och säkert informationsutbyte mellan medlemsstaterna och alla berörda parter.
- I. Europeiska arbetsmyndigheten inrättades i syfte att underlätta gränsöverskridande samarbete för en effektiv tillämpning av arbetsrätten, inbegripet gemensamma och samordnade inspektioner, och informationsutbyte mellan medlemsstaterna i frågor som rör arbetskraftens rörlighet, i syfte att stödja rättvisa och välfungerande arbetsmarknader och välfärdssystem, skydda arbetstagarna och säkerställa rättvis konkurrens på den inre marknaden.
- J. Medlemsstaterna bör ge stöd, information och råd till arbetstagare och arbetsgivare. Varken Europeiska arbetsmyndigheten eller de berörda fackföreningarna har tillräckliga resurser för att fungera som hjälpcentral för enskilda personer.
- K. I enlighet med sin inrättandeförordning måste Europeiska arbetsmyndigheten bidra till att säkerställa rättvis arbetskraftsrörlighet inom unionen och bistå medlemsstaterna och kommissionen i samordningen av de sociala trygghetssystemen inom unionen. Europeiska arbetsmyndigheten utför flera uppgifter i detta avseende, inbegripet att underlätta tillgången till information om arbetskraftens rörlighet till enskilda personer, arbetsgivare och arbetsmarknadens parter, stödja medlemsstaterna genom att främja jobbmatchning över gränserna och samordna det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures), underlätta samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna, koordinera och stödja samordnade och gemensamma inspektioner, utföra analyser och riskbedömningar när det gäller arbetskraftens rörlighet över gränserna, stödja medlemsstaternas kapacitetsuppbyggnad på området arbetskraftens rörlighet och bekämpande av odeclarerat arbete och medla mellan medlemsstater i tvister som rör tillämpningen av relevant EU-rätt.
- L. Europeiska arbetsmyndigheten har ännu inte nått sin fulla operativa potential. Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet och inverkan begränsas av att medlemsstaternas samarbete och deltagande är frivilligt och av dess begränsade befogenheter att begära och behandla uppgifter från berörda arbetstagare och företag. Europeiska arbetsmyndighetens rättsliga ram hindrar den från att genomföra utredningar på eget initiativ och ta itu med frågor som rör rörlighet för arbetskraft från tredjeländer.
- M. Regler och praxis för hur yrkesinspektioner ska utföras varierar i mycket stor utsträckning mellan medlemsstaterna, liksom samarbetet mellan de nationella myndigheterna och Europeiska arbetsmyndigheten.
- N. Europeiska bankmyndigheten har fått mandat att göra utredningar på eget initiativ. Vissa EU-byråer, till exempel Europol, har tillgång till databasen för

informationssystemet för den inre marknaden och får behandla personuppgifter. Europeiska arbetsmyndigheten saknar liknande rättigheter.

- O. Arbetsmarknadens parter behöver inte först uttömma nationella verkställighetsalternativ, eftersom de i gränsöverskridande fall när som helst kan kontakta Europeiska arbetsmyndigheten, i syfte att inleda gränsöverskridande inspektioner. För att effektivisera Europeiska arbetsmyndigheten krävs ett snabbt, systematiskt och strukturellt deltagande från arbetsmarknadens parter på EU-nivå, sektoriell nivå och nationell nivå.
- P. Det europeiska forumet för bekämpning av odeklarerat arbete har integrerats i Europeiska arbetsmyndigheten. Odeklarerat arbete är fortfarande ett akut problem i EU. Vissa sektorer, såsom besöksnäring, byggsektorn, turism, omsorg och hushållstjänster, påverkas mer än andra.
- Q. Europeiska arbetsmyndighetens undersökningar och analyser läggs ofta ut på externa uppdragstagare, vilket hindrar myndigheten från att bygga upp egen sakkunskap och skulle kunna ifrågasätta dess oberoende.
- R. Ett av målen med att inrätta Europeiska arbetsmyndigheten var att ta itu med det otillräckliga informationsutbytet mellan de nationella myndigheter som ansvarar för de olika aspekterna av arbetskraftens rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen för att säkerställa att alla tillgängliga medel används så effektivt som möjligt på områden där Europeiska arbetsmyndigheten kan tillföra mervärde.
- S. Kompetensglapp och brist på arbetskraft ökar inom EU. Eures kan spela en central roll för att främja arbetskraftens rörlighet och gränsöverskridande jobbmatchning. Europeiska arbetsmyndigheten har inte kapacitet att fungera som hjälpcentral för enskilda arbetssökande och företag. Eures-nätverkets fulla potential har inte uppnåtts. Användning av Eures bör i högre grad främjas av nationella myndigheter, arbetsförmedlingar och arbetsmarknadens parter.
- T. Senast den 1 augusti 2024 och därefter vart femte år ska kommissionen bedöma Europeiska arbetsmyndighetens resultat i förhållande till dess mål, mandat och uppgifter i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) 2019/1149. I kommissionens utvärdering bör hänsyn tas till synpunkter från Europeiska arbetsmyndigheten och berörda parter och det bör särskilt bedömas om det finns ett behov av att ändra Europeiska arbetsmyndighetens mandat och omfattningen av dess verksamhet, inbegripet en utvidgning av dess tillämpningsområde till att omfatta sektorspecifika behov. Utvärderingen bör också utforska ytterligare synergier och möjligheter att anpassa sig till andra byråer på områdena sysselsättning, socialpolitik och grundläggande rättigheter, och bör fastställa var Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet skulle kunna tillföra ytterligare mervärde till de nationella myndigheterna.
- U. Utvärderingen bör vidare undersöka regelbundet samarbete och utbyte med Europol och Eurojust vid brottsfall, särskilt när organiserad brottslighet är inblandad, till exempel inom byggsektorn, och med Europeiska åklagarmyndigheten i fall som inbegriper EU-bidrag.

- V. I sin resolution av den 11 maj 2023 om ”färdplanen för ett socialt Europa: två år efter Porto” framhåller parlamentet vikten av en välfungerande och effektiv europeisk arbetsmyndighet. Parlamentet har redan uppmanat kommissionen att ta vara på det tillfälle som erbjuds av den kommande utvärderingen genom att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att se över räckvidden för Europeiska arbetsmyndighetens inrättandeförordning och frigöra dess fulla potential, särskilt när det gäller dess undersöknings- och utredningsbefogenheter.
1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, på grundval av de lärdomar som dragits sedan 2019 och dess pågående bedömning av Europeiska arbetsmyndighetens mandat och operativa kapacitet, lägga fram ett förslag till en riktad översyn av Europeiska arbetsmyndighetens inrättandeförordning, i syfte att stärka dess mandat och mervärde för de nationella myndigheterna så att myndigheten till fullo kan fullgöra sitt uppdrag att säkerställa en rättvis arbetskraftsrörlighet.
 2. Europaparlamentet efterlyser en betydande förstärkning av Europeiska arbetsmyndighetens mandat för att säkerställa dess mervärde för de nationella tillsynsmyndigheterna, genom att göra det möjligt för myndigheten att utreda påstådda överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa EU-rätten och att inleda och genomföra utredningar och inspektioner av gränsöverskridande fall på eget initiativ, efter att ha underrättat de berörda nationella behöriga myndigheterna, särskilt i fall som inbegriper överträdelse av EU-rätten eller där behöriga nationella myndigheter inte har följt upp påstådda överträdelse av eller underlåtenhet att tillämpa EU-rätten. Parlamentet betonar behovet av att underrätta nationella behöriga myndigheter och hålla arbetsmarknadens parter informerade om Europeiska arbetsmyndighetens gör undersökningar eller utredningar inom deras jurisdiktion och av att säkerställa att de nationella behöriga myndigheterna utan dröjsmål tillhandahåller arbetsmyndigheten all information som den anser nödvändig för utredningen, i enlighet med nationell lag och praxis.
 3. Europaparlamentet påminner om att yrkesinspektioner utförs av arbetsmarknadens parter i vissa medlemsstater. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa att Europeiska arbetsmyndigheten och nationella behöriga myndigheter effektivt samarbetar med arbetsmarknadens parter och samtidigt respekterar deras oberoende, rättigheter och befogenheter i linje med nationella arbetsmarknadsrelationer.
 4. Europaparlamentet påminner om att Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet enbart omfattar de EU-rättsakter som nämns i inrättandeförordningen. Parlamentet noterar dock att myndigheten ofta ställs inför problem med arbetsvillkoren för tredjelandsmedborgare som omfattas av relevant arbetslagstiftning. Parlamentet efterlyser därför en utökning av Europeiska arbetsmyndighetens mandat till att omfatta arbetskraftsrörlighet för tredjelandsmedborgare, med särskild inriktning på att sätta stopp för falsk utstationering och falskt egenföretagande. Parlamentet betonar behovet av att bättre stödja medlemsstaterna vid tillämpningen av relevant EU-rätt och att uttryckligen inkludera sektorsspecifik lagstiftning om arbetsrätt i samband med arbetskraftens rörlighet i dess mandat, till exempel inom transportsektorn, byggsektorn och jordbrukssektorn samt för personaluthyrning.
 5. Europaparlamentet framhäver behovet av att säkerställa lämplig uppföljning av de samordnade och gemensamma inspektioner som Europeiska arbetsmyndigheten stöder

eller underlättar. Parlamentet efterlyser effektiva förfaranden för att se till att uppdagade överträdelser av nationell lagstiftning och EU-rätten när det gäller arbetskraftens rörlighet hanteras på ett lämpligt sätt genom administrativa och rättsliga förfaranden i medlemsstaterna. Parlamentet understryker att Europeiska arbetsmyndigheten bör ges befogenhet att inleda administrativa och rättsliga förfaranden vid misstänkta överträdelser. Parlamentet betonar att Europeiska arbetsmyndigheten, inom ramen för sitt mandat, bör stödja indrivning av obetalda löner och socialförsäkringsavgifter i gränsöverskridande fall, till exempel genom att tillhandahålla tillgänglig information och tillgängliga bevis.

6. Europaparlamentet betonar att Europeiska arbetsmyndigheten noggrant bör driva ärenden som arbetsmarknadens parter har uppmärksammat den på, genom att inleda gemensamma och samordnade inspektioner med berörda nationella myndigheter eller genom att utföra inspektioner på egen hand. Parlamentet betonar att arbetsmarknadens parter bör kunna begära en utredning eller inspektion av Europeiska arbetsmyndigheten. Parlamentet betonar att arbetsmarknadens parter bör få uppföljande information om förfarandena och, om Europeiska arbetsmyndigheten avslår en begäran, en omfattande motivering.
7. Europaparlamentet understryker att effektiv verkställighet, inbegripet avskräckande ekonomiska sanktioner, behövs för att sätta stopp för bristande efterlevnad av arbetslagstiftningen, kringgående av socialförsäkringsbetalningar och skatteundandragande vid gränsöverskridande verksamhet. Parlamentet uppmanar därför Europeiska arbetsmyndigheten att inom ramen för sitt mandat prioritera gränsöverskridande brottsbekämpning och kontroller, och att samarbeta med andra relevanta EU-byråer. Parlamentet betonar att Europeiska arbetsmyndigheten bör föra register över fall där EU-lagstiftning och nationell lagstiftning på området arbetskraftens rörlighet har överträtts, i linje med EU:s tillämpliga dataskyddsregler.
8. Europaparlamentet påminner om att det i kommissionens förslag till förordning om inrättande av en europeisk arbetsmyndighet (artikel 10.7) föreskrivs en skyldighet för Europeiska arbetsmyndigheten att rapportera misstänkta oriktigheter ”när det gäller tillämpningen av unionslagstiftningen, inbegripet om det går utöver dess behörighet” till kommissionen och myndigheterna i den berörda medlemsstaten om den skulle få kännedom om sådana oriktigheter under sitt arbete. Parlamentet beklagar att denna bestämmelse inte ingick i den antagna texten till inrättandeförordningen. Parlamentet betonar att en översyn av Europeiska arbetsmyndighetens inrättandeförordning bör omfatta en sådan bestämmelse.
9. Europaparlamentet efterlyser ett snabbt, systematiskt och strukturellt deltagande från arbetsmarknadens parter på EU-nivå, sektoriell nivå och nationell nivå i utarbetandet och genomförandet av Europeiska arbetsmyndighetens verksamhet, i syfte att effektivisera. Parlamentet uppmanar de nationella behöriga myndigheterna att samarbeta närmare med sina nationella arbetsmarknadsparter, eftersom de är experter på arbetsrätt.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att erkänna Europeiska arbetsmyndighetens mervärde, att stärka samarbetet mellan sina behöriga myndigheter och Europeiska arbetsmyndigheten och att tillhandahålla tillräckliga resurser på

nationell nivå för att säkerställa att de behöriga myndigheterna har resurser, kapacitet och struktur för att effektivt samarbeta och agera. Parlamentet påminner om den viktiga roll som nationella kontaktpersoner spelar för att underlätta samarbetet mellan medlemsstaterna och Europeiska arbetsmyndigheten, genom att fungera som nationella kontaktpunkter, och för att underlätta informationsutbytet mellan Europeiska arbetsmyndigheten och medlemsstaterna. Parlamentet understryker att nationella experter som utstationerats av medlemsstaterna, däribland nationella kontaktpersoner, bör hjälpa Europeiska arbetsmyndigheten att utföra sina uppgifter och inte bör arbeta under medlemsstaternas ledning eller tillsyn. Parlamentet betonar att även arbetsmarknadens parter på EU-nivå behöver få möjlighet att utse var sin kontaktperson.

11. Europaparlamentet noterar att otrygga arbets- och levnadsvillkor förekommer oftare bland tredjelandsmedborgare, som till exempel är beroende av att arbetsgivaren tillhandahåller bostäder. Parlamentet understryker att Europeiska arbetsmyndigheten bör ges befogenhet att ta itu med situationen för tredjelandsmedborgare, på grundval av tillämplig EU-arbetslagstiftning, och att det behövs ett nära samarbete med medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och organisationer i det civila samhället i detta avseende. Parlamentet påpekar att medlemsstaterna skulle kunna dra nytta av Europeiska arbetsmyndighetens förmåga att tillhandahålla information om arbetsvillkoren för mobila tredjelandsmedborgare. Parlamentet betonar att Europeiska arbetsmyndigheten bör kunna samla in och få tillgång till uppgifter om situationen för mobila arbetstagare, inbegripet tredjelandsmedborgare, i linje med EU:s tillämpliga dataskyddsregler, och stödja medlemsstaterna i att bättre verkställa befintlig lagstiftning för tredjelandsmedborgare som arbetar på den inre marknaden. Parlamentet noterar att Europeiska arbetsmyndigheten också skulle kunna spela en roll för att underlätta samarbete och informationsutbyte mellan medlemsstaterna om att förbättra tredjelandsmedborgares tillträde till de behöriga myndigheterna för arbetskraftens rörlighet och arbetsvillkor.
12. Europaparlamentet beklagar att kommissionen inte har följt upp parlamentets resolution av den 25 november 2021 om införande av ett europeiskt socialförsäkringskort för att förbättra säkerställandet på elektronisk väg av socialförsäkringsrättigheter och rättvis rörlighet⁷ eller dess upprepade krav på ett lagstiftningsförslag om inrättandet av ett europeiskt socialförsäkringsnummer. Parlamentet upprepar därför sin uppmaning till kommissionen att utan dröjsmål lägga fram ett sådant förslag för att underlätta Europeiska arbetsmyndighetens och de nationella myndigheternas tillsynsverksamhet och för att möjliggöra samordning av de sociala trygghetssystemen och säkerställa en rättvis arbetskraftsrörlighet.
13. Europaparlamentet påpekar att det inte alltid är enkelt att på nationell nivå upptäcka och åtgärda fall då internationella aktörer tillämpar exploaterande, bedrägliga och oegentliga affärsmetoder vad gäller arbetskraftens rörlighet. Parlamentet är därför övertygat om att Europeiska arbetsmyndigheten skulle kunna ge ett mervärde genom operativa analyser på EU-nivå, i syfte att bättre identifiera och avslöja risksektorer och de berörda enheternas otillbörliga metoder samt utbyta bästa praxis om hur sådana fall ska hanteras. Parlamentet beklagar att den nuvarande förordningen om

⁷ EUT C 224, 8.6.2022, s. 81.

Europeiska arbetsmyndigheten inte tillhandahåller vare sig en tillräcklig rättslig grund för operativa riskanalyser eller några uppföljningsförfaranden. Parlamentet påminner om att alla brott mot eller överträdelser av EU-rätten när det gäller arbetskraftens rörlighet bör föranleda utredning och, vid behov, avskräckande sanktioner.

14. Europaparlamentet efterlyser en tydlig bestämmelse som gör det möjligt för Europeiska arbetsmyndigheten att behandla uppgifter som rör utredningar och operativa analyser, i linje med EU:s tillämpliga dataskyddsregler. Parlamentet begär att Europeiska arbetsmyndigheten ska ges tillgång till informationssystemet för den inre marknaden och andra relevanta databaser, förutsatt att datasekretessen säkerställs och att alla registrerades grundläggande rättigheter respekteras. Parlamentet betonar att Europeiska arbetsmyndigheten, för att kunna utföra sina uppgifter i tid och på ett effektivt sätt, också behöver tillgång till alla nationella uppgifter som är relevanta för dess arbete, inbegripet resultat från medlemsstaternas inspektioner och tillsynsverksamhet.
15. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som Eures kan spela för att ta itu med brist på arbetskraft och kompetensglapp⁸ i hela EU, samt för att tillhandahålla allmän information om nationella arbetsmarknader och sociala trygghetssystem och realtidsinformation om tillgängliga arbetstillfällen. Parlamentet betonar vikten av en mer användarvänlig Eures-portal för mobila arbetssökande och potentiella arbetsgivare.
16. Europaparlamentet efterlyser bättre samordning och samarbete mellan medlemsstaterna, arbetsmarknadens parter och Europeiska arbetsmyndigheten när det gäller att tillhandahålla information om arbetskraftens rörlighet och arbetstagares rättigheter till arbetstagare och arbetsgivare.
17. Europaparlamentet betonar behovet av ett effektivt samarbete mellan EU-byråerna för att skapa synergier.
18. Europaparlamentet efterlyser ett utökat samarbete kring informationsutbyte med Europol och Eurojust vid brottsfall, särskilt när organiserad brottslighet är inblandad, till exempel inom byggsektorn, och med Europeiska åklagarmyndigheten i fall som inbegriper EU-bidrag.
19. Europaparlamentet betonar att Europeiska arbetsmyndigheten behöver tillräckliga resurser, inbegripet egen personal, för att kunna utföra sina uppgifter, särskilt inspektioner på plats för att upptäcka överträdelser av arbetsrätten. Parlamentet konstaterar att den höga andelen utstationerade nationella experter inom Europeiska arbetsmyndigheten utgör ett betydande hinder för verksamheten på medellång och lång sikt. Parlamentet påminner om att de utstationerade nationella experterna bara har tillfälliga uppdrag och att detta kan bidra till institutionell inkonsekvens, äventyra den operativa kontinuiteten samt göra det svårt för Europeiska arbetsmyndigheten att fullgöra sina kärnuppgifter. Parlamentet yrkar därför på att ett tillräckligt antal tjänster för utstationerade nationella experter ska omvandlas till fasta tjänster.

⁸ Eures, [Report on labour shortages and surpluses – 2022](#), Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg, 2023.

20. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.